

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Torben Hansen for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er fantastisk, at man fra Venstres ordførers side overhovedet ikke vil forholde sig hverken til de spørgsmål, som er stillet gentagne gange, eller til, hvor problemets rod egentlig er. Det har ministeren jo selv sagt i et samråd med Miljøudvalget. Jeg står her med en udskrift af, hvad der er blevet sagt: 1) Det er næringsstofbelastningen i farvandene, der er årsag til iltsvindet, 2) 80 pct. af næringsstofbelastningen kommer rent faktisk fra landbruget.

Kl. 13.55

Nu kan vi her høre Venstres ordfører sige: Det vil man overhovedet ikke tage stilling til.

Vi vil bare meget gerne have en politisk melding fra Venstres ordfører: Vil man være med til at reducere landbrugets næringsstofbelastning? Vil man også være med til at følge op på sin egen bæredygtighedsstrategi, nemlig at det er forurenere, der betaler?

Hvis ikke vi får noget klart svar, må vi konstatere, som fru Pernille Blach Hansen tidligere har sagt, at Venstre ikke vil være med til noget omkring det her, og det vil endnu en gang komme til at gå ud over fiskene i de kommende år.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Inger Støjberg, og derefter er det min vurdering, at vi går videre i ordførerrækken – som kortene ser ud lige nu i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det ville glæde mig, hvis hr. Torben Hansen også lyttede til, hvad jeg rent faktisk sagde i mit svar.

Hvorfor har I valgt at nedsætte de her tre arbejdsgrupper? Hvorfor har hr. Torben Hansens parti været med til at nedsætte de her tre arbejdsgrupper? Er det blot for at sylte sagen og for at trække sagen ud? Eller er det for rent faktisk at respektere et arbejde, som en række eksperter, som en række landbrugsorganisationer og som en række miljøorganisationer vil udføre? Jeg håber meget, at det er det sidste.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så bliver det fru Pernille Blach Hansen som ordfører.

Pernille Blach Hansen (S):

Som de øvrige partier i debatten i dag synes vi også, at det er en meget væsentlig forespørgsel, som Enhedslisten har rejst.

Vi har også været meget berørt over det meget omfattende iltsvind, der har været i de danske indre farvande – det mest omfattende siden starten af 1980'erne har vi jo set i år. Det har berørt hele landet dybt: Limfjorden, Århusbugten, farvandet nord for Fyn, det sydfynske øhav osv., osv.

Det er klart, at det, der jo må være målet med en vandmiljøplan og også med en debat om vandmiljøplanen er at forsøge at få mindsket de danske farvandes sårbarhed over for de situationer, hvor der kan opstå iltsvind. Det er i hvert fald det, vi er meget optaget af.

Her synes vi, landbruget står helt centralt, fordi det står for, som jeg tidligere har nævnt i dag, 80 pct. af udledningen til fjordene og de kystnære områder, når vi taler om kvælstof.

Der er en anden diskussion, som vi også synes er vigtig, nemlig diskussionen om de sårbare naturtyper. De forarmes jo dag for dag, som vi tidligere i dag har beskrevet det. Det siger Wilhelmsudvalget også. Det er bl.a., fordi udledningen fra landbruget også her påvirker højmoser, heder og andre sårbare naturtyper.

Derfor har vi i Socialdemokratiet nogle ønsker og nogle mål, vi tager med ind i Vandmiljøplan III-forhandlingerne.

Vi har gjort noget, vi er nået langt, men vi skal længere. Det er ikke et udtryk for, at vi ikke respekterer det arbejde, der er igangsat, tværtimod. Men det er et udtryk for, at vi har nogle holdninger, og modsat Venstre tør vi også godt stå ved dem.

Vi går til forhandlinger med det udgangspunkt, at det, vi skal handle ud fra, er naturens tålegrænse. Det handler om at sikre, at udledningen af kvælstof og fosfor ikke er større, end naturen kan tåle. Det er i hvert fald dér, vi vil starte.

Samtidig mener vi også, det er vigtigt, at vi udvider diskussionen, så vi ikke kun snakker kvælstof, men at vi også kommer til at snakke fosfor, for når vi ser på miljøet i f.eks. de danske søer, er fosforniveauet jo helt centralt.

Som det er blevet nævnt tidligere i debatten i dag, har vi fået nogle nye tal for, hvor meget kvælstof der er i det danske miljø, og de går så tilbage til 1987, da vi fik den første vandmiljøplan. De tal viser, at der i dag er og dengang også var mere kvælstof og en større kvælstofbe-